

PARAULA I VIDA

Emigrants i refugiats: homes i dones que busquen la pau

En la Jornada per la Pau del passat 1 de gener, el Papa Francesc va tractar el tema dels emigrants i refugiats, i avui dediquem també atenció especial a reflexionar i pregar per tots ells. Ens cal estar atents a aquesta preocupació mundial, perquè hi ha més de 250 milions d'emigrants en el món, 22 milions i mig dels quals són refugiats, és a dir persones diverses que busquen un lloc on viure en pau. I per a trobar-lo, s'arrisquen amb viatges llargs i perillosos. El Papa Francesc proposa que, «amb esperit de misericòrdia, abracem tots els qui fugen de la guerra i de la fam, o que es veuen obligats a abandonar la seva terra a causa de la discriminació, la persecució, la pobresa i la degradació ambiental». Amb prudència, certament, però s'ha d'«acollir, promoure, protegir i integrar» els emigrants i refugiats, establint mesures pràctiques que ofereixin prosperitat material i els béns de l'esperit, i remarca que cal sentir en el nostre propi cor el sofriment dels altres i treballar, amb un compromís concret, d'ajuda i de generositat.

Els conflictes armats i altres formes de violència organitzada continuen provocant el desplaçament de la població dins i fora de les fronteres nacionals, però les persones també emigren per l'anhel d'una vida millor, i poder deixar enrere la desesperació d'un futur impossible de construir (Benet XVI). Es posen en camí per reunir-se amb les seves famílies, per trobar millors oportunitats de treball o d'educació, per poder gaudir d'aquests drets, i així viure en pau. Caldrà molta comprensió amb les vies que emprenen. No pensem tant en els riscos, sinó en l'acollida per dignitat humana. No són una amenaça; mirem-los amb confiança, com una oportunitat per a construir un futur de pau, ja que formem una sola família. També aporten la riquesa de la seva valentia, energies i aspiracions, i per suposat els tresors de la seva pròpia cultura, enriquint així la vida de les nacions que els acullen. I el Papa proposa per a la pau, 4 accions: **acollir, protegir, promoure i integrar**.

«Acollir» amb entrada legal àmplia, sense persecució o violència, equilibrant la preocupació per la seguretat amb la protecció dels drets humans.

«Protegir» ens recorda el deure de reconèixer i de garantir la dignitat inviolable dels que fugen d'un perill real, a la recerca d'asil i seguretat, evitant la seva explotació. «Promoure» té a veure amb donar suport al desenvolupament humà integral dels emigrants i refugiats. Per últim, «integrar» significa treballar perquè participin plenament en la vida de la societat que els acull, en una dinàmica d'enriquiment mutu i de col·laboració fecunda, promovent el desenvolupament humà integral de les comunitats locals.

De forma valenta i creativa, el Papa Francesc acaba el seu Missatge per la Pau proposant 2 pactes internacionals (*Global Compacts*): un acord per una emigració segura, ordenada i regulada; i un altre, sobre refugiats. Serviran per a desenvolupar propostes polítiques i posar en pràctica mesures concretes. I demana que estiguin inspirats per la compassió, la visió de futur i la valentia, per tal d'avançar en la construcció de la pau: només així el necessari realisme de la política internacional no es veurà derrotat pel cinisme i la globalització de la indiferència.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Felicitació de Nadal al poble andorrà

Les autoritats andorranes i els representants de les diferents organitzacions, associacions, entitats culturals, i dels diferents estaments de la societat andorrana van omplir el saló gran del Palau Episcopal en la felicitació de Nadal que l'Arquebisbe, Mons. Vives, fa cada any, de manera tradicional al poble andorrà. També van assistir els membres de la Cúria, encapçalats per l'Arxiprest de les Valls.

Mons. Vives va felicitar per la celebració del 25è aniversari de la Constitució andorrana i va encoratjar els andorrans a treballar plegats en la construcció d'un futur lloc d'Andorra a dins d'Europa, a través de l'Acord d'Associació.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Viure el temps de Nadal amb esperit cristià

Les festes de Nadal són d'arrel cristiana, però han perdut socialment el seu sentit cristià. Doncs bé, potser precisament per això són un moment privilegiat del desafiament que vivim tot l'any: l'actitud cristiana davant del nostre món. «El nostre món» vol dir tot el que vivim dia rere dia: la família, el treball, les crisis socials, el procés polític, la moda, l'esport, les converses, les festes... Els cristians som del nostre món com tothom.

Ara bé, com a persones i com a comunitats cristianes vivim sempre un desafiament: viure bé el lloc i la missió cristiana que tenim en aquest nostre món. Això comporta aprendre la tasca delicada del discerniment. L'actitud cristiana no és el rebuig i la condemna fonamentalista, però tampoc

la identificació acrítica amb tot el que es viu avui. Cal fer una tasca específicament cristiana: discernir el que és positiu, per potenciar-lo, i el que és negatiu, per superar-ho i evitar-ho. És el que cal fer també amb les festes de Nadal.

Tots hem comentat el que és negatiu: l'afany consumista, els regals per compromís, la sobrecàrrega de despeses, l'atabalament, un ambient negatiu per als sols i depressius... Hi ha també dimensions ben positives: el record i les trobades familiars, els gestos de generositat individuals i col·lectius, la insistència en la pau com a valor humà. Cal felicitar-nos d'aquestes dimensions i fomentar-les. I cal també fer-hi la nostra aportació cristiana, especialment en els aspectes centrals de

l'Evangeli. En subratllaré tres. Per una banda, cal aprofundir l'experiència de l'amor als altres, especialment els més pobres i necessitats, un amor que no es queda en un sentiment i una ajuda puntual sinó que arriba a acceptar els altres, valorar-los, entrar-hi en comunió, buscar el que realment necessiten. El segon té a veure amb l'esperit evangèlic de pobresa, que corregeix el perill social de perseguir frívolament la sobreabundància i valora l'austeritat i la despesa sostenible. I a la base de tot, la fe joiosa en el Déu de l'Amor i de la Pau, que envia el seu Fill Jesús, nascut pobrament a Betlem, que ens ofereix el seu Esperit d'amor, de llibertat, d'alegria.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Migrantes y refugiados: hombres y mujeres que buscan la paz

En la Jornada por la Paz del pasado 1.º de enero, el Papa Francisco trató el tema de los migrantes y refugiados, y hoy dedicamos también atención especial a la reflexión y la oración por todos ellos. Debemos estar atentos a esta preocupación mundial, porque hay más de 250 millones de migrantes en el mundo, y de ellos, 22 millones y medio son refugiados, es decir personas diversas que buscan un lugar donde vivir en paz. Y para encontrarlo, se arriesgan con largos y peligrosos viajes. El Papa Francisco propone que, «con espíritu de misericordia, abracemos a todos los que huyen de la guerra y del hambre, o que se ven obligados a abandonar su tierra debido a la discriminación, la persecución, la pobreza y la degradación ambiental». Con prudencia, ciertamente, pero se debe «acoger, promover, proteger e integrar» a los migrantes y refugiados, estableciendo medidas prácticas que ofrezcan prosperidad material y los bienes del espíritu, y remarca que se debe sentir en nuestro propio corazón el sufrimiento de los demás y trabajar, con un compromiso concreto, de ayuda y de generosidad.

Los conflictos armados y otras formas de violencia organizada continúan provocando el desplazamiento de la población dentro y fuera de las fronteras nacionales, pero las personas también emigran por el anhelo de una vida mejor, y por poder dejar atrás la desesperación de un futuro imposible de construir (Benedicto XVI). Se ponen en camino para reunirse con sus familias, para encontrar mejores oportunidades de trabajo o de educación, para poder disfrutar de estos derechos, y así vivir en paz. Será precisa mucha comprensión con las vías que emprenden. No pensemos tanto en los riesgos, sino en la acogida por dignidad humana. No son una amenaza; mirémosles con confianza, como una oportunidad para construir un futuro de paz, ya que formamos una sola familia. También aportan la riqueza de su valentía, energías y aspiraciones, y por supuesto los tesoros de su propia cultura, enriqueciendo así la vida de las naciones que los acogen. Y el Papa propone para la paz, 4 acciones: **acoger, proteger, promover e integrar.**

«Acoger» con entrada legal amplia, sin persecución o violencia, equilibrando la preocupación por la seguridad con la protección de los derechos humanos. «Proteger» nos recuerda el deber de reconocer y garantizar la dignidad inviolable de los que huyen de un peligro real, en busca de asilo y seguridad, evitando su explotación. «Promover» tiene que ver con apoyar el desarrollo humano integral de los migrantes y refugiados. Por último, «integrar» significa trabajar para que participen plenamente en la vida de la sociedad que los acoge, en una dinámica de enriquecimiento mutuo y de colaboración fecunda, promoviendo el desarrollo humano integral de las comunidades locales.

De forma valiente y creativa, el Papa Francisco termina su Mensaje para la Paz proponiendo 2 pactos internacionales (*Global Compacts*): un acuerdo por una emigración segura, ordenada y regulada; y otro, sobre refugiados. Servirán para desarrollar propuestas políticas y poner en práctica medidas concretas. Y pide que estén inspirados por la compasión, la visión de futuro y la valentía, con el fin de avanzar en la construcción de la paz: sólo así el necesario realismo de la política internacional no se verá derrotado por el cinismo y la globalización de la indiferencia.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Visita de la Casa Pairal de Sant Julià de Lòria

El padrins i jubilats de la Llar de Lòria (Gent Gran) del Comú de la Parròquia de Sant Julià de Lòria van visitar el Palau Episcopal de La Seu d'Urgell el 19 de desembre, responnent a la invitació que va fer-los l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, en la Visita Pastoral el mes de novembre passat, i on Mons. Vives pogué conèixer la realitat de la Llar de Lòria. Unes 50 persones de la Llar, juntament amb les Conselleres del Comú, de Social, Sra. Francesca Barbero, i de Turisme, Sra. Meritxell Teruel, i el

Rector de la Parròquia, Mn. Josep Chisvert, van ser acollides per Mons. Vives a la seva arribada. Després els va acompanyar a conèixer el Palau. En acabar fe-

ren un petit piscolabis de Nadal, i els padrins oferiren al Copríncep un petit obsequi i li agraïren la seva deferència per rebre'ls al Palau Episcopal.

Reunió del Col·legi de Consultors d'Urgell

El dilluns 18 de desembre va tenir lloc la reunió constitutiva del Col·legi de Consultors d'Urgell renovat, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i que fou presidida per l'Arquebis-

be d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives. Hi assistiren els vuit membres que el componen, els quals van fer el jurament de presa de possessió, aprovaren l'acta de la darrera sessió i

elegiren el Secretari, càrrec que recaigué en Mn. Ramon Sàrries.

L'Arquebisbe els agraí la disponibilitat al servei de la Diòcesi i els informà sobre dues qüestions d'interès diocesà.

Recés i trobada nadalenca dels preveres i diaques al Santuari del St. Crist de Balaguer

El dilluns 18 de desembre, al Santuari del Sant Crist de Balaguer, i com ja és una bella tradició prop del Nadal, va tenir lloc el recés d'Advent-Nadal

de la família presbiteral i diaconal de la Diòcesi d'Urgell, amb l'Arquebisbe Joan-Enric Vives.

Després d'aportar les informacions més rellevants sobre el Pres-

biteri diocesà, l'Arquebisbe oferí una reflexió sobre els Evangelis de la infància de Jesús, la seva profunda teologia narrativa, i se centrà en una lectura meditativa de l'anunci fet a Sant Josep, l'home de la fe. En una segona part, desenvolupà els continguts proposats avui per l'Església sobre la formació continuada o permanent dels preveres, seguint la nova Ratio de la Congregació per al Clergat.

Seguí una hora de pregària i temps apte per a celebrar el sacrament de la reconciliació, o la solemne Eucaristia al Santuari del Sant Crist, acompanyats per les RR. Clarisses, i després un dinar familiar nadalenc.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

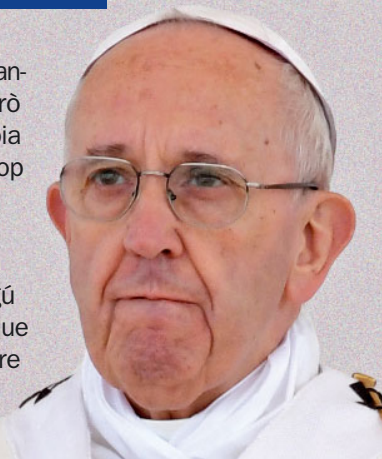

@Pontifex: «La ciència expressa la seva màxima dignitat quan serveix al desenvolupament integral de la persona i de la família humana» (10 de novembre).

@Pontifex: «A la pregària recordem tots aquells que tenen cura de les persones malaltes amb dedicació i esperit de sacrifici» (11 de novembre).

@Pontifex: «No podem canviar el món tot sols, però junts podem sembrar la joia de l'Evangelí, estant a prop dels més dèbils» (13 de novembre).

@Pontifex: «Res ni ningú no pot enfosquir la llum que Crist posa al cor i al rostre dels seus amics» (14 de novembre).

El proper Sínode sobre els joves, diàleg i treball formatiu dels preveres ordenats els darrers 10 anys

Què pensen els joves?, què necessiten?, com veuen els joves l'Església diocesana d'Urgell?, què esperen els grans dels joves?, són alguns dels punts en els que van treballar els sacerdots ordenats o incardinats en els darrers deu anys a Urgell, en la trobada formativa que es va fer el mes de desembre. El Delegat diocesà de Pastoral de Joventut, Lluís Plana, i el Vicari de Pastoral, Mn. Antoni Elvira, van oferir una ponència amb diàleg sobre la temàtica del proper Sínode dels joves convocat pel Sant Pare, i els resultats obtinguts a Urgell i Espanya de l'enquesta preparatòria realitzada als joves.

Els 11 sacerdots i diaques ordenats els darrers deu anys o que han vingut a incorporar-se a la Diòcesi van fer la trobada anual de formació a mitjans de desembre al Santuari del Sant Crist de Balaguer. Van estar acompanyats per l'Arquebisbe, Mons. Joan-Enric, i dos Vicaris.

La formació valora molt la convivència i pregària prop del Bisbe i amb esperit de fraternitat sacerdotal.

Van rebre del mateix Arquebisbe una xerrada amb diàleg entre tots sobre l'etapa que estan vivint de síntesi vocacional i primers inicis pastorals, amb els elements que més destaca la nova Ratio formativa dels preveres, que valora molt la formació inicial al Seminari i la permanent al llarg de tota la vida.

També el Secretari general, Mn. David Codina, els oferí una reflexió sobre orientacions canòniques i legals de l'exercici del ministeri.

L'Arxiu Diocesà d'Urgell incorpora una nova màquina de digitalització

L'Arxiu Capitular i Diocesà d'Urgell podrà fer un salt qualitatiu important en la tasca que està duent a terme per tal de digitalitzar tots els documents del fons pertanyent a l'arxiu, molts

d'ells, amb profundes vinculacions amb el Principat d'Andorra, gràcies al suport de l'entitat bancària andorrana Crèdit Andorrà.

Crèdit Andorrà ha volgut col·laborar generosament amb l'Arxiu Diocesà d'Urgell finançant l'adquisició d'una nova màquina de digitalització per accelerar la informatització del fons. En un acte senzill però emotiu el dimarts dia 19 de desembre a l'Arxiu Diocesà d'Urgell va tenir lloc el lliurament simbòlic de la màquina en un acte que fou presidit per l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, i pels Directius de Crèdit Andorrà, Sr. Antoni Pintat i Sr. Josep Peralba, i que va comptar amb la presència del Vicari General d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri, i de l'Arxiver diocesà, Mn. Benigne Marquès.

JORNADA DEL MIGRANT

Ens toca conjugar i viure verbs que porten a estimar

Aquest diumenge 14 de gener celebrem la Jornada Mundial del Migrant i el Refugiat, i el papa Francesc ha triat un eslògan format per un seguit de verbs que busquen fer-nos adonar que cal capgirar una actitud d'un cert conformisme i fins i tot «pasotisme» davant la gran problemàtica que no para de créixer i que és el món dels migrants i refugiats. Les xifres que ens ofereixen els organismes internacionals ens parlen de milions de persones —ACNUR ho xifra en 65,5 milions de persones desplaçades forçadament durant el 2016—, molts d'ells infants i gent gran, que es veuen obligats a fugir dels seus països i de les seves llars, cap a llocs que no saben si els acolliran i els faran costat, moltes vegades és tot al contrari, són explotats, maltractats i humiliats, amb una indefensió que clama al cel i que segons l'Evangelí i la Doctrina Social de l'Església és pecat.

El Papa ha titulat el seu Missatge per a aquesta Jornada «Acollir, protegir, promoure i integrar als emigrants i refugiats» com dèiem amb quatre verbs que ens volen fer, com a cristians, deixar de costat actituds conformistes, de vegades despreocupades, envers els nostres germans desvalguts que són bandejats d'un costat cap a l'altre. Les actituds que ens demana el Papa i que també recull la Bona Nova són clares, directes i entenedores per a tots nosaltres, ens cal conjugar des de la fe i la vida l'acollir, el protegir, el promoure i integrar. Hem d'anar a la perifèria, a les perifèries de les nostres fronteres a trobar els migrants i refugiats que ens demanen que no els oblidem, que no convertim la seva situació en una realitat instal·lada i normalitzada en el dia a dia de la nostra societat, no podem deixar que es cronifiqui. I com diu el Missatge, en aquesta tasca tots hi som cridats a participar-hi, tot demanant-nos que els hi recordem als governs mundials, aquesta problemàtica que afecta a moltes persones, han de trobar una solució a curt termini, no ho podem obviar, amagar o dir que no ens hi incumbeix, com Església tenim la vocació d'aconseguir la llibertat i la dignitat de la persona, també dels migrants i refugiats, que també són amb tots els drets: PERSONES!

Mn. Jaume Mayoral

Delegat episcopal de Càritas

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1S 15,16-23 / SI 49 / Mc 2,18-22]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI); sants Habacuc (s. VII aC) i Miquees (s. VIII aC), profetes; sant Efisi, màrtir; santa Secundina, verge i màrtir.

16. ■ Dimarts [1S 16,1-13 / SI 88 / Mc 2,23-28]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309) i màrtir; sant Fulgenci d'Ècija (†630), bisbe; santa Priscil·la (s. I), matrona romana;

sant Berard, prevere franciscà i màrtir.

17. □ Dimecres [1S 17,32-33. 37.40-51 / SI 143 / Mc 3,1-6]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, vg. cartoixana.

18. ■ Dijous [1S 18,6-9;19,1-7 / SI 55 / Mc 3,7-12]. □ *Tortosa*: Sant Ildefons, bisbe. ■ *Urgell*: Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. La Salle i mr. Sant Volusià, bisbe; santa Prisca,

mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana.

19. ■ Divendres [1S 24,3-21 / SI 56 / Mc 3,13-19]. Santa Agnès (s. IIIIV), vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); beat Marcel Spínola, bisbe de Sevilla, cardenal; beats Jaume de Sales, prev. i Guillem Sautemouche, rel., Melcior Grodecz i Esteve Pongracz, prev., Ignasi d'Azevedo, prev., i companys jesuïtes i mrs.; santes Pia i Germana, mrs.

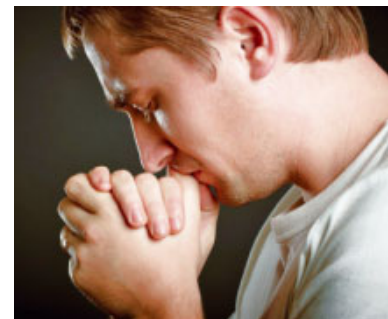
20. ■ Dissabte [2S 1,1-4.11-12. 19.23-27 / SI 79 / Mc 3,20-21]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà i mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1S 3,1a.3b-10.19 / SI 39 / 1C 6,13c-15a.17-20 / Jo 1,35-42]. Sant Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona, i els seus diaques Auguri i Eulogi, mrs. (259); beata Josepa Maria de Santa Agnès, verge agustina, de Benigànim.

Diumenge II de durant l'any

COMENTARI

Parleu, Senyor! El vostre servent us escolta

Per créixer com a persona tot hom necessita l'ajut d'algué que l'acompanyi i l'orienti. *Samuel, encara un noi*, sent una veu i respon: *Aquí em teniu*. L'inexpert *noi* pensa que és el sacerdot qui el crida i per això corre cap a Elí.

Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor. El noi necessita un guia expert. *Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues: «Parleu, Senyor; el vostre servent us escolta.»*

Amb l'ajut de Déu i ben aconsellat pel sacerdot, *Samuel es va fer gran*. *El Senyor l'afavoria i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.*

Els corintis pretenen basar el llibertinatge sexual en principis com «*tot m'és permès*» (v. 13a).

A la llibertat egoista Pau contraposa la llibertat constructora de creixement eclesial. *Tot m'és permès, però no tot convé; ni m'he de deixar dominar per res* (1Co 10,23). El criteri clau és la conveniència de la Comunitat.

Per a l'antropologia bíblica el *cos* no és aliè a la relació amb Déu. Si Crist s'ha lliurat en *cos* i ànima per a salvar-nos, nosaltres hem de fer el mateix per Ell. *El cos és per al Senyor* (3, 22b).

Joan estructura l'Evangeli sobre la base del testimoni. Així Jesús, Fill de Déu fet home, és el testimoni de Déu a qui *ningú no ha vist mai*, però el Fill Unigènit ens el fa conèixer.

El Baptista és el primer testimoni de Jesús. *Fixant-se en Jesús que passava, Joan digué a dos deixebles seus: «Mireu l'Anyell de Déu.»*

L'expressió «*Anyell de Déu*» té referents bíblics: a) el *Servent sofrent d'Is 52-53* com *anyell portat a matar*; b) l'*Anyell vencedor d'Ap 7,14*; c) l'*Anyell pasqual immolat* que és Crist 1Co 5,7.

Aquells dos deixebles del Baptista *van seguir Jesús* abans de conèixer-lo ni poder-lo estimar. Quan pregunten a Jesús quina és la seva vida, Ell respon: *Veniu i ho veureu*. Llavors *ells hi anaren, ho veieren i es quedaren amb Ell*. Després *Andreu*, un d'ells, *acompanyà el seu germà Pere on era Jesús*.

També avui per donar a conèixer Jesucrist, a més de la gràcia, cal el testimoni creient.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sm 3,3b-10.19)

En aquell temps Samuel, que encara era un noi, dormia en el santuari del Senyor, on hi havia l'arca de Déu. El Senyor el cridà, i Samuel respongué: «Aquí em teniu.» Corregué cap a Elí i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «No t'he cridat pas. Vés-te'n a dormir.» I el noi se n'anà a dormir. El Senyor el tornà a cridar, i Samuel s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Elí replicà: «Fill meu, no t'he cridat pas. Torna-te'n a dormir.» Samuel encara no sabia reconèixer el Senyor, la paraula del Senyor encara no se li havia revelat. Per tercera vegada el Senyor cridà Samuel, i ell s'aixecà, anà on Elí dormia i li digué: «He sentit que em cridàveu. Aquí em teniu.» Llavors Elí comprengué que era el Senyor qui cridava el noi, i digué a Samuel: «Vés a dormir i, si et torna a cridar, digues-li: «Parleu, Senyor, que el vostre servent us escolta.»» El Senyor es presentà i el cridà com les altres vegades: «Samuel, Samuel.» Ell li respongué: «Parleu, que el vostre servent us escolta.» Samuel es va fer gran. El Senyor l'afavoria sempre i no deixà de complir mai cap de les seves profecies.

▶ Salm responsorial (39)

R. *Jo us dic: «Déu meu, vull fer la vostra voluntat.»*

Tenia posada l'esperança en el Senyor i ell, / inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, i / m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: Com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor». R.

Anuncio amb goig la salvació / davant del poble en dia de gran festa, / no puc deixar d'anunciar-la; ho sabeu prou, Senyor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 6,13c-15a.17-20)

Germans, el *cos* no és per a fornicar, sinó per al Senyor, i el Senyor, per al *cos*. I Déu, que ressuscità el Senyor, també ens ressuscitarà a nosaltres amb el seu poder. ¿No sabeu que els vostres cossos són membres de Crist? El qui s'uneix al Senyor forma amb ell un sol esperit. Fugiu de la fornicació. Els altres pecats que l'home comet són exteriors als seu *cos*, però el fornicador pecca contra el seu propi *cos*. ¿No sabeu que els vostres cossos són el santuari de l'Esperit Sant que heu rebut de Déu i que resideix en vosaltres? No sabeu que no sou vostres? Déu us ha adquirit a un preu molt alt: glorifiqueu-lo en el vostre *cos*.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,35-42)

En aquell temps Joan estava amb dos dels seus deixebles i, fixant-se en Jesús que passava, digué: «Mireu l'anyell de Déu.» Quan els dos deixebles van sentir que Joan deia això, van seguir Jesús. Ell es girà i, en veure que el seguien, els preguntà: «Què voleu?» Ells li digueren: «Rabí, que vol dir «mestre», on us allotgeu?» Jesús els respon: «Veniu i ho veureu.» Ells hi anaren, veieren on s'allotjava i es quedaren amb ell aquell dia. Eren vora les quatre de la tarda. Un dels dos que havien sentit el que deia Joan i havia seguit Jesús, era Andreu, el germà de Simó Pere. El primer amb qui Andreu es trobà fou el seu germà Simó, i li digué: «Hem trobat el Messies, que vol dir «l'Ungit»». I l'acompanyà on era Jesús. Jesús se'l mirà i li digué: «Tu ets Simó, fill de Joan. Tu et diràs Quefes, «que vol dir Pedra».»

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 3,3b-10.19)

En aquel tiempo, Samuel estaba acostado en el templo del Señor, donde se encontraba el Arca de Dios. Entonces el Señor llamó a Samuel. Este respondió: «Aquí estoy». Corrió adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado. Vuelve a acostarte». Fue y se acostó. El Señor volvió a llamar a Samuel. Se levantó Samuel, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Respondió: «No te he llamado, hijo mío. Vuelve a acostarte». Samuel no conocía aún al Señor, ni se le había manifestado todavía la palabra del Señor. El Señor llamó a Samuel, por tercera vez. Se levantó, fue adonde estaba Elí y dijo: «Aquí estoy, porque me has llamado». Comprendió entonces Elí que era el Señor el que llamaba al joven. Y dijo a Samuel: «Ve a acostarte. Y si te llama de nuevo, di: «Habla, Señor, que tu siervo escucha.»». Samuel fue a acostarse en su sitio. El Señor se presentó y llamó como las veces anteriores: «Samuel, Samuel». Respondió Samuel: «Habla, que tu siervo escucha». Samuel creció. El Señor estaba con él, y no dejó que se frustrara ninguna de sus palabras.

▶ Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

«—Como está escrito en mi libro— / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas». R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 6,13c-15a.17-20)

Hermanos: El cuerpo no es para la fornicación, sino para el Señor; y el Señor, para el cuerpo. Y Dios resucitó al Señor y nos resucitará también a nosotros con su poder. ¿No sabéis que vuestros cuerpos son miembros de Cristo? El que se une al Señor es un espíritu con él. Huid de la inmoralidad. Cualquier pecado que cometa el hombre queda fuera de su cuerpo. Pero el que fornicar pecca contra su propio cuerpo. ¿Acaso no sabéis que vuestro cuerpo es templo del Espíritu Santo, que habita en vosotros y habéis recibido de Dios? Y no os pertenecéis, pues habéis sido comprados a buen precio. Por tanto, ¡glorificad a Dios con vuestro cuerpo!

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,35-42)

En aquel tiempo, estaba Juan con dos de sus discípulos y, fijándose en Jesús que pasaba, dice: «Este es el Cordero de Dios». Los dos discípulos oyeron sus palabras y siguieron a Jesús. Jesús se volvió y, al ver que lo seguían, les pregunta: «¿Qué buscáis?». Ellos le contestaron: «Rabí (que significa Maestro), ¿dónde vives?». Él les dijo: «Venid y veréis». Entonces fueron, vieron dónde vivía y se quedaron con él aquel día; era como la hora décima. Andrés, hermano de Simón Pedro, era uno de los dos que oyeron a Juan y siguieron a Jesús; encuentra primero a su hermano Simón y le dice: «Hemos encontrado al Mesías (que significa Cristo)». Y lo llevó a Jesús. Jesús se le quedó mirando y le dijo: «Tú eres Simón, el hijo de Juan; tú te llamarás Cefas (que se traduce: Pedro)».